

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัญหาและขอความเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากร เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครูในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง จำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์รวมทั้งสิ้น ๓๓๕ ชุด เป็นคำตอบแบบสอบถามของหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูจำนวน ๑๘ ชุด คำตอบแบบสอบถามของอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครูจำนวน ๓๔ ชุด และคำตอบแบบสอบถามของนักศึกษาที่เรียนวิชานี้จำนวน ๒๘๓ ชุด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอโดยแยกเป็นสองตอนด้วยกัน คือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย อาจารย์สอนและนักศึกษาคำตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปความเรียง

ตอนที่ ๒ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปบทความกึ่งตารางตามหัวข้อต่อไปนี้

๒.๑ สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู และเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร

๒.๒ ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู รวมทั้งแบบเรียน เอกสารประกอบการเรียน อุปกรณ์ กิจกรรมและการประเมินผล

๒.๓ ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อปรับปรุงการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู

ตอนที่ ๑ สถานภาพของหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาคือ
ที่ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ สถานภาพของหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย

หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครูที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง คือเป็นชายถึงร้อยละ ๖๑.๑๑ เป็นหญิงร้อยละ ๓๘.๘๙ เท่านั้น ซึ่งส่วนมาก ร้อยละ ๗๗.๗๗ มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๓๐ - ๔๐ ปี หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย จบปริญญาตรีร้อยละ ๖๑.๑๑ และจบปริญญาโทร้อยละ ๓๘.๘๙ มีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๓๓.๓๓ และมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง ๑ - ๕ ปีร้อยละ ๒๗.๗๘ ส่วนประสบการณ์ในการเป็นหัวหน้าภาควิชา นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๔.๔๔ เพิ่งเคยมีประสบการณ์เพียงปีเดียว รองลงมา ร้อยละ ๓๓.๓๓ มีประสบการณ์ในการเป็นหัวหน้าภาควิชา ๓ ปี หัวหน้าภาควิชาเคยสอนวิชา ภาษาศาสตร์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ ในด้านความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๑.๑๑ เคยศึกษามานางในระดับปริญญาตรี และคนควหาความรู้เอาเอง จากตำรา ร้อยละ ๓๓.๓๓ เคยศึกษามาพอประมาณในระดับปริญญาโท และมีส่วนน้อยร้อยละ ๑๑.๑๑ ที่เคยได้รับการอบรมวิชาภาษาศาสตร์เพิ่มเติม ตำแหน่งอื่น ๆ นอกเหนือจากการเป็นหัวหน้าภาควิชา ส่วนมากมักจะเป็นอาจารย์ประจำชั้น ถึงร้อยละ ๕๕.๕๖

๑.๒ สถานภาพของอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู

อาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ ๕๒.๕๔ เป็นชายร้อยละ ๔๗.๐๖ อาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี ถึงร้อยละ ๗๖.๗๖ จบปริญญาตรี ร้อยละ ๕๒.๕๔ จบปริญญาโทร้อยละ ๔๗.๐๖ มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทย

ส่วนมากร้อยละ ๕๐.๐๐ มีประสบการณ์ในการสอนมา ๖ - ๑๐ ปี ส่วนประสบการณ์
 ด้านการสอนวิชาภาษาศาสตร์นั้น ส่วนมากร้อยละ ๕๔.๑๒ มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง
 ๑ - ๕ ปี ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ของอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า เคยศึกษา
 มาในระดับปริญญาตรีร้อยละ ๖๑.๗๖ และค้นคว้าหาความรู้เอาเองจากการอ่าน
 ตำราร้อยละ ๕๒.๕๔ มีส่วนน้อยที่เคยได้รับการอบรมวิชาภาษาศาสตร์เพิ่มเติม
 คือร้อยละ ๑๗.๖๕ ส่วนมากอาจารย์ผู้สอนสอนวิชาภาษาศาสตร์เพราะมีความสนใจ
 อยากมีประสบการณ์ในการสอนและต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมถึงร้อยละ ๖๑.๗๖
 และร้อยละ ๓๔.๒๔ สอนเพราะมีใจรักในวิชานี้และเป็นวิชาที่ตนถนัด อาจารย์
 ผู้สอนมักจะค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมโดยการอ่านหนังสือต่าง ๆ เช่นตำราวิชา
 ภาษาศาสตร์ เอกสาร วารสารและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ถึงร้อยละ ๙๗.๐๖ งานพิเศษ
 อื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัตินอกเหนือจากการสอนคือ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำชั้นถึง
 ร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมาร้อยละ ๑๗.๖๕ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา
 และช่วยงานคณาธิการ

๑.๓ สถานภาพของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู

นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู ที่ตอบแบบสอบถาม
 เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิงร้อยละ ๗๔.๕๑ เป็นชายร้อยละ ๒๕.๐๙ ส่วนมาก
 มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑๘ - ๒๐ ปี ถึงร้อยละ ๔๓.๓๙ ชอบเรียนวิชาภาษาศาสตร์
 เบื้องต้นสำหรับครูปานกลาง ร้อยละ ๔๗.๗๐ ไม่ชอบเรียนเลยร้อยละ ๔.๒๔

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบความถี่ตาราง

๒.๑ สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู และเนื้อหา
 วิชาที่กำหนดในหลักสูตร แสดงไว้ในตารางที่ ๑ - ๒๐ ดังนี้

ตารางที่ ๑ สภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ตามความเห็นของหัวหน้าภาค

สภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. วิชาภาษาศาสตร์มีความสำคัญเพียงใด	๔.๑๑	๐.๔๓	มากที่สุด
๒. อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจในวิชานี้เพียงใด	๓.๗๘	๐.๔๓	ค่อนข้างมาก
๓. อาจารย์ผู้สอนซึ่งแจ่มความมุ่งหมายของการสอนวิชาภาษาศาสตร์ให้ผู้เรียนทราบเพียงใด	๓.๕๐	๑.๐๔	ปานกลาง
๔. ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความชัดเจนเพียงใด	๓.๒๘	๐.๖๗	ปานกลาง
๕. ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของสังคมปัจจุบันเพียงใด	๓.๒๘	๐.๖๗	ปานกลาง
๖. หลักสูตร ประมวลการสอนช่วยในการสอนวิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครูเพียงใด	๓.๑๗	๐.๗๑	ปานกลาง
๗. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๓.๔๔	๑.๑๕	ปานกลาง
๘. อาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๓.๖๗	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก
๙. งานในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนนอกเหนือจากการสอนมีเพียงใด	๓.๕๐	๐.๕๑	ปานกลาง
๑๐. ผู้บริหารให้ความสนับสนุนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๒.๘๘	๐.๖๘	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑ หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยมีความเห็นว่า วิชาภาษาศาสตร์มีความสำคัญมากที่สุด อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและความพร้อมในการสอนค่อนข้างมาก ความคิดเห็นอื่น ๆ นอกจากนั้น เช่น ความชัดเจนและความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันของความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรและประมวลการสอน รวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๒ ลักษณะ เนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์ที่อาจารย์ผู้สอนใช้สอน ตามความเห็น
ของหัวหน้าภาค

ลักษณะ เนื้อหาที่อาจารย์ใช้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความหมายของวิชาภาษาศาสตร์	๓.๘๘	๐.๘๘	ปานกลาง
๒. สาขาต่าง ๆ ในวิชาภาษาศาสตร์	๒.๘๓	๐.๘๒	ปานกลาง
๓. ประวัติการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์	๓.๐๐	๐.๘๗	ปานกลาง
๔. ระบบเสียง	๓.๘๘	๑.๑๓	ค่อนข้างมาก
๕. ระบบคำ	๓.๖๑	๑.๐๘	ค่อนข้างมาก
๖. ระบบกลุ่มคำ	๓.๘๘	๑.๑๐	ปานกลาง
๗. การวิเคราะห์ภาษาตามวิธีการทางภาษาศาสตร์	๓.๑๑	๑.๓๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๒ หัวหน้าภาคมีความเห็นว่า เนื้อหาที่อาจารย์ผู้สอนเน้นค่อนข้างมาก
คือ ระบบเสียงและระบบคำ ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ เช่น ความหมาย ประวัติและสาขาของวิชา
ภาษาศาสตร์ รวมทั้งระบบกลุ่มคำและการวิเคราะห์ภาษา อยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ การจัดกิจกรรม อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการสอนวิชาภาษาศาสตร์
ตามความคิดเห็นของหัวหน้าภาควิชา

การจัดกิจกรรม อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ลักษณะของห้องเรียนเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมเพียงใด	๒.๓๓	๐.๗๗	ค่อนข้างน้อย
๒. อาจารย์สอนจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนเพียงใด	๓.๐๐	๐.๘๕	ปานกลาง
๓. อาจารย์สอนเปิดโอกาสใหญ่เรียนได้ฝึกมากน้อยเพียงใด	๒.๗๒	๐.๖๗	ปานกลาง
๔. อาจารย์สอนส่งเสริมใหญ่เรียนให้อุปกรณ์การศึกษา และห้องสมุด ประกอบการเรียนเพียงใด	๒.๘๘	๐.๘๐	ปานกลาง
๕. อาจารย์สอนให้อุปกรณ์การสอนเพียงใด	๒.๘๕	๐.๖๒	ปานกลาง
๖. อัตราเวลาเรียนมีความเหมาะสมเพียงใด	๒.๗๒	๐.๖๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่าลักษณะของห้องเรียนเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ
ค่อนข้างน้อย ส่วนความคิดเห็นอื่น ๆ เช่น อาจารย์สอนให้อุปกรณ์, จัดกิจกรรม, เปิดโอกาส
ใหญ่เรียนได้ฝึกและส่งเสริมการให้ห้องสมุด, อุปกรณ์การศึกษา รวมทั้งอัตราเวลาเรียน
อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔ ความเห็นของหัวหน้าภาค เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของอาจารย์
ผู้สอนประกอบการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อุปกรณ์การสอนชนิดต่าง ๆ ที่ผู้สอนใช้	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. แผนภูมิ	๓.๑๗	๐.๗๐	ปานกลาง
๒. ป้ายนิเทศ	๒.๒๘	๑.๑๓	ค่อนข้างน้อย
๓. รูปภาพ	๓.๐๖	๑.๑๖	ปานกลาง
๔. หุ่นจำลอง	๑.๖๗	๑.๐๘	ค่อนข้างน้อย
๕. เครื่องบันทึกเสียง	๒.๔๔	๑.๑๐	ค่อนข้างน้อย
๖. ภาพนิ่ง	๑.๔๔	๑.๑๑	ค่อนข้างน้อย
๗. หองปฏิบัติการทางภาษา	๑.๒๘	๑.๐๗	น้อยที่สุด
๘. ภาพยนตร์	๑.๐๐	๐.๓๔	น้อยที่สุด

จากตารางที่ ๔ หัวหน้าภาคมีความเห็นว่า การใช้อุปกรณ์ประเภทแผนภูมิและรูปภาพ
อยู่ในระดับปานกลาง มีการใช้ป้ายนิเทศ หุ่นจำลอง เครื่องบันทึกเสียงและภาพนิ่ง ค่อนข้างน้อย
ส่วนการใช้หองปฏิบัติการทางภาษาและการฉายภาพยนตร์ประกอบการศึกษานั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ ๕ ความเห็นของหัวหน้าภาคเกี่ยวกับการใช้หนังสือตำราในประเทศ ประกอบการสอน
ของอาจารย์ผู้สอน

หนังสือภาษาศาสตร์ที่เป็นภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ของ ประสิทธิ์ กาพย์กลอน	๓.๗๘	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก
๒. ภาษาและภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์	๒.๕๐	๑.๓๘	ค่อนข้างน้อย
๓. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น ของ ดร.อุคม วิโรตม์สิกขิตต์	๓.๖๑	๑.๐๘	ค่อนข้างมาก
๔. ระบบเสียงในภาษาไทย ของ ดร.กาญจนา นาคสกุล	๒.๘๓	๑.๒๐	ปานกลาง
๕. การวิเคราะห์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิจิตร ภาณุพงศ์	๓.๐๖	๑.๐๐	ปานกลาง
๖. การศึกษาประวัติความเป็นมาของภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิจิตร ภาณุพงศ์	๒.๘๘	๑.๑๘	ปานกลาง
๗. นิรุกติศาสตร์ ภาค ๑ และ ภาค ๒ ของ พระยาอนุมานราชชน	๓.๐๐	๑.๑๘	ปานกลาง
๘. ลักษณะภาษาไทย ของ ดร.บรรจบ พันธุเมธา	๒.๘๓	๑.๑๕	ปานกลาง
๙. ลักษณะภาษาไทย ของ อนันต์ - เนาวรัตน์ อวมศาสตร์	๒.๓๓	๑.๑๘	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ ๕ นี้หัวหน้าภาคมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนใช้หนังสือการศึกษาภาษาไทย
ตามแนวภาษาศาสตร์ ของประสิทธิ์ กาพย์กลอน และภาษาศาสตร์เบื้องต้น ของ ดร.อุคม วิโรตม์สิกขิตต์
ค่อนข้างมาก ใช้หนังสือภาษาและภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์ และ ลักษณะภาษาไทย
ของ อนันต์ - เนาวรัตน์ อวมศาสตร์ ค่อนข้างน้อย ส่วนเรื่องอื่น ๆ นอกจากนั้นใช้ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๖ ความเห็นของหัวหน้าภาคเกี่ยวกับการใช้ตำราต่างประเทศประกอบการสอน
ของอาจารย์ผู้สอน

หนังสือภาษาศาสตร์ของต่างประเทศ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. The Vowel and Tone of Standard Thai ของ Abramson	๑.๕๐	๐.๕๒	น้อยที่สุด
๒. Language ของ Bloomfield	๑.๔๔	๐.๓๐	น้อยที่สุด
๓. An Introduction to Descriptive Linguistics ของ Gleason	๑.๕๖	๐.๕๘	ค่อนข้างน้อย
๔. Thai Phonetics and Phonology ของ Jimmy G. Harris และ Richard B. Noss	๑.๘๘	๑.๑๘	ค่อนข้างน้อย
๕. Study in Thai Linguistics ของ Jimmy G. Harris และ Jame R. Chamberlain	๑.๘๓	๑.๒๐	ค่อนข้างน้อย
๖. Thai Phonetics Conference ของ Richard B. Noss, Rhythm in Thai	๑.๓๘	๑.๑๑	ค่อนข้างน้อย
๗. Intfoduction to Linguistics ของ Ronale Wardhauch	๑.๒๘	๐.๕๓	น้อยที่สุด

เกี่ยวกับการใช้ตำราต่างประเทศประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอนนั้น หัวหน้า
ภาควิชามีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนใช้ตำราต่างประเทศประกอบการสอนค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๗ สภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน

สภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. วิชาภาษาศาสตร์มีความสำคัญเพียงใด	๔.๑๒	๐.๕๔	มากที่สุด
๒. ท่านมีความสนใจในวิชานี้เพียงใด	๓.๕๑	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก
๓. ท่านที่แจ้งความมุ่งหมายของวิชาภาษาศาสตร์ใหญ่เรียนทราบเพียงใด	๓.๔๔	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก
๔. ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรและประมวลการสอนมีความชัดเจนเพียงใด	๓.๒๖	๐.๖๒	ปานกลาง
๕. ความมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดนั้นสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันเพียงใด	๓.๑๒	๐.๕๑	ปานกลาง
๖. หลักสูตรและประมวลการสอนช่วยในการสอนวิชานี้เพียงใด	๓.๐๐	๐.๖๕	ปานกลาง
๗. ท่านมีความพร้อมในการสอนเพียงใด	๓.๕๑	๐.๗๕	ปานกลาง
๘. ท่านมีเวลาเตรียมการสอนเพียงใด	๓.๕๗	๐.๕๐	ปานกลาง
๙. ท่านมีงานรับผิดชอบนอกเหนือจากการสอนเพียงใด	๓.๐๕	๐.๗๕	ปานกลาง
๑๐. ผู้บริหารให้ความสนับสนุนการเรียนวิชานี้เพียงใด	๒.๕๗	๑.๐๒	ค่อนข้างน้อย

อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า วิชาภาษาศาสตร์ เป็นวิชาที่มีความสำคัญมากที่สุด อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจวิชานี้ค่อนข้างมาก และเวลาสอนก็ได้ชี้แจงความมุ่งหมายใหญ่เรียนทราบค่อนข้างมาก ส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้น เช่น ความชัดเจนของเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร และความสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ตลอดจนความพร้อมและการเตรียมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนของผู้บริหารนั้น อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๔ ลักษณะเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์ ที่อาจารย์ผู้สอนใช้สอน

ลักษณะการ เนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์ของอาจารย์ผู้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความหมายของวิชาภาษาศาสตร์	๓.๕๖	๐.๗๐	ค่อนข้างมาก
๒. สาขาต่าง ๆ ในวิชาภาษาศาสตร์	๒.๘๑	๐.๗๕	ปานกลาง
๓. ประวัติการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์	๒.๘๑	๐.๗๕	ปานกลาง
๔. ระบบเสียง	๔.๕๘	๐.๕๐	มากที่สุด
๕. ระบบคำ	๔.๒๑	๐.๕๘	มากที่สุด
๖. ระบบกลุ่มคำ	๓.๘๘	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก
๗. การวิเคราะห์ภาษาตามวิธีการทางภาษาศาสตร์	๓.๖๒	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนเน้นเรื่องระบบเสียงกับระบบคำมากที่สุด รองลงมาคือความหมายของวิชาภาษาศาสตร์ ระบบกลุ่มคำและการวิเคราะห์ภาษาตามวิธีการทางภาษาศาสตร์ เน้นค่อนข้างมาก ส่วนประวัติการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์ เน้นปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ การจัดกิจกรรม อุปกรณ์ และเวลาที่ใช้ในการสอนวิชาภาษาศาสตร์
ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน

การจัดกิจกรรม อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน	X	S.D.	แปลความ
๑. ลักษณะของห้องเรียนเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมเพียงใด	๒.๕๘	๐.๘๘	ปานกลาง
๒. ทานจัดกิจกรรมในการเรียนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๒.๖๒	๑.๐๘	ปานกลาง
๓. ทานเปิดโอกาสให้เรียนได้ฝึกมากน้อยเพียงใด	๓.๒๖	๐.๘๖	ปานกลาง
๔. ทานส่งเสริมให้เรียนใช้อุปกรณ์การศึกษา และห้องสมุด ประกอบการเรียนเพียงใด	๓.๒๘	๐.๘๗	ปานกลาง
๕. ทานใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเพียงใด	๒.๗๘	๐.๗๕	ปานกลาง
๖. อัตราเวลาเรียนมีความเหมาะสมเพียงใด	๒.๕๐	๐.๗๕	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าอัตราเวลาเรียนวิชาภาษาศาสตร์ มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย ส่วนอื่น ๆ เช่นความเหมาะสมของห้องเรียนในการจัดกิจกรรม และการใช้อุปกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอน

วัสดุอุปกรณ์ที่อาจารย์ผู้สอนใช้ประกอบการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. แผนภูมิ	๓.๓๕	๑.๒๓	ปานกลาง
๒. ป้ายนิเทศ	๒.๐๓	ค่อนข้างน้อย	
๓. รูปภาพ	๒.๘๒	๑.๕๐	ปานกลาง
๔. หุ่นจำลอง	๑.๒๘	๐.๕๑	น้อยที่สุด
๕. เครื่องบันทึกเสียง	๒.๐๐	๑.๑๕	ค่อนข้างน้อย
๖. ภาพนิ่ง	๑.๘๘	๑.๓๔	ค่อนข้างน้อย
๗. วิทยู	๑.๐๓	๐.๕๒	น้อยที่สุด
๘. หองปฏิบัติการทางภาษา	๑.๓๒	๐.๘	น้อยที่สุด
๙. ภาพยนตร์	๑.๐๓	๐.๕๒	น้อยที่สุด

จากตารางที่ ๑๐ แสดงถึงการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอนว่าใช้แผนภูมิและรูปภาพปานกลาง ใช้ป้ายนิเทศ เครื่องบันทึกเสียงและภาพนิ่งค่อนข้างน้อย นอกนั้นใช้น้อยที่สุด

ตารางที่ ๑๑ การใช้ตำราวิชาภาษาศาสตร์ในประเทศประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอน

หนังสือภาษาศาสตร์ที่เป็นภาษาไทย	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ของ ประสิทธิ์ กาพย์กลอน	๓.๘๘	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก
๒. ภาษาและภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์	๓.๒๑	๑.๒๗	ปานกลาง
๓. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น ของ ดร.อุดม วโรตม์ลึกชัคคิต์	๔.๐๓	๐.๘๓	มากที่สุด
๔. ระบบเสียงในภาษาไทย ของ ดร.กาญจนา นาคสกุล	๓.๐๘	๑.๕๖	ปานกลาง
๕. การวิเคราะห์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิจินตน์ ภาณุพงศ์	๓.๘๕	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก
๖. การศึกษาประวัติความเป็นมาของภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิจินตน์ ภาณุพงศ์	๓.๐๘	๑.๓๑	ปานกลาง
๗. นิรุกติศาสตร์ ภาค ๑ และ ภาค ๒ ของ พระยาอนุমানราชชน	๓.๑๕	๑.๐๘	ปานกลาง
๘. ลักษณะภาษาไทย ของ ดร.บรรจบ พันธุเมธา	๒.๘๑	๑.๓๑	ปานกลาง
๙. ลักษณะภาษาไทย ของ อนันต์ - เนาวรัตน์ อวมศาสตร์	๒.๐๓	๑.๒๘	ค่อนข้างน้อย

หนังสือเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ที่ผู้สอนใช้มากที่สุด คือ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น
ของ ดร.อุดม วโรตม์ลึกชัคคิต์ รองลงมาคือหนังสือการศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์
ของ ประสิทธิ์ กาพย์กลอน และ การวิเคราะห์ภาษาไทยตามหลักภาษาศาสตร์ ของ ดร.วิจินตน์
ภาณุพงศ์ ใช้ค่อนข้างมาก หนังสืออื่น ๆ นอกจากนี้ใช้ในระดับปานกลาง นอกจากลักษณะภาษาไทย
ของ อนันต์ - เนาวรัตน์ อวมศาสตร์ ใช้ค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๒ การใช้ตำราวิชาภาษาศาสตร์ของต่างประเทศประกอบการสอนของอาจารย์ผู้สอน

หนังสือภาษาศาสตร์ของต่างประเทศ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. The Vowel and Tone of Standard Thai ของ Atramsom	๑.๒๑	๐.๔๔	น้อยที่สุด
๒. Language ของ Bloomfield	๑.๑๕	๐.๗๔	น้อยที่สุด
๓. An Introduction to Descriptive Linguistics ของ Gleason	๑.๐๘	๐.๔๗	น้อยที่สุด
๔. Thai Phonetics and Phonology ของ Jimmy G. Harris และ Richard B. Noss	๑.๖๕	๑.๓๘	ค่อนข้างน้อย
๕. Study in Thai Linguistics ของ Jimmy G. Harris และ Jame R. Chamberlain	๑.๓๘	๑.๐๘	น้อยที่สุด
๖. Thai Phonetics Conference ของ Richard B. Noss, Rhythm in Thai	๑.๑๘	๐.๘๗	น้อยที่สุด
๗. Introduction to Linguistics ของ Ronale Wardhaugh	๑.๑๕	๐.๗๔	น้อยที่สุด

จากตารางที่ ๑๒ นี้จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์นี้ใช้ตำรา
ของต่างประเทศมาประกอบการสอนน้อยที่สุด

ตารางที่ ๑๓ สภาพทั่วไปของการ เรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

สภาพทั่วไปของการ เรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. วิชาภาษาศาสตร์มีความสำคัญเพียงใด	๓.๗๗	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก
๒. ท่านสนใจวิชานี้เพียงใด	๓.๓๕	๐.๘๑	ปานกลาง
๓. อาจารย์ของท่านตั้งใจให้ทราบความมุ่งหมายของการ เรียนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๓.๕๖	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก
๔. ในการสอนแต่ละครั้งอาจารย์ของท่านมีความพร้อมในการสอนเพียงใด	๔.๑๓	๐.๗๗	มากที่สุด
๕. อาจารย์ของท่านจัดกิจกรรมในการ เรียนภาษาศาสตร์เพียงใด	๒.๓๓	๑.๐๓	ค่อนข้างน้อย
๖. ลักษณะของห้องเรียนของท่านเหมาะสมที่จะจัดกิจกรรมในการ เรียนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๒.๓๖	๐.๘๘	ค่อนข้างน้อย
๗. ท่านใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และห้องสมุดประกอบการ เรียนวิชาภาษาศาสตร์เพียงใด	๒.๘๘	๑.๐๒	ค่อนข้างน้อย
๘. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามเพียงใด	๓.๘๑	๐.๘๗	ค่อนข้างมาก
๙. อาจารย์ของท่านมีวิธีการสอนที่สนุกสนานสนใจเพียงใด	๓.๑๗	๐.๘๗	ปานกลาง
๑๐. อาจารย์พยายามที่จะให้ผูเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายเพียงใด	๓.๐๘	๑.๑๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๑๓ นี้ นักศึกษามีความเห็นว่าการสอนแต่ละครั้งอาจารย์ผู้สอนมีความพร้อมในการสอนมากที่สุด การให้ความสำคัญแก่วิชานั้น นักศึกษามีความเห็นว่วิชาภาษาศาสตร์มีความสำคัญค่อนข้างมาก แต่การจัดกิจกรรม การใช้อุปกรณ์ และลักษณะของห้องเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ ๑๔ ลักษณะเนื้อหาของวิชาภาษาศาสตร์ที่อาจารย์ยุสอนใช้สอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ลักษณะเนื้อหาที่อาจารย์ใช้สอน	ข	S.D.	แปลความ
๑. ความหมายของวิชาภาษาศาสตร์	๓.๕๖	๑.๐๗	ค่อนข้างมาก
๒. สาขาต่าง ๆ ในวิชาภาษาศาสตร์	๓.๓๑	๑.๐๐	ปานกลาง
๓. ประวัติการศึกษาวิชาภาษาศาสตร์	๓.๐๒	๑.๐๘	ปานกลาง
๔. ระบบเสียง	๔.๑๕	๐.๘๘	มากที่สุด
๕. ระบบคำ	๔.๐๐	๐.๘๗	ค่อนข้างมาก
๖. ระบบกลุ่มคำ	๓.๘๑	๑.๐๕	ค่อนข้างมาก
๗. การวิเคราะห์ภาษาตามวิธีการทางภาษาศาสตร์	๓.๔๔	๑.๑๖	ปานกลาง

ตามความเห็นของนักศึกษานั้น เห็นว่าอาจารย์ยุสอนเน้นเรื่องระบบเสียงมากที่สุด รองลงมาคือ ความหมายของวิชาภาษาศาสตร์ ระบบคำ และระบบกลุ่มคำ เน้นค่อนข้างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนของอาจารย์ ตามความเห็นของนักศึกษา

วัสดุอุปกรณ์ที่อาจารย์ผู้สอนใช้ประกอบการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. แผนภูมิ	๑.๘๘	๑.๑๓	ค่อนข้างน้อย
๒. ป้ายนิเทศ	๑.๘๖	๐.๘๖	น้อยที่สุด
๓. รูปภาพ	๑.๘๕	๑.๒๑	ค่อนข้างน้อย
๔. หุ่นจำลอง	๑.๓๕	๐.๘๐	น้อยที่สุด
๕. เครื่องบันทึกเสียง	๑.๓๕	๐.๘๕	น้อยที่สุด
๖. ภาพนิ่ง	๑.๘๑	๐.๕๐	น้อยที่สุด
๗. ห้องปฏิบัติการทางภาษา	๑.๓๓	๐.๘๐	น้อยที่สุด
๘. ภาพยนตร์	๑.๒๐	๐.๖๖	น้อยที่สุด

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า ตามความคิดเห็นของนักศึกษาแล้ว
 อาจารย์ผู้สอน ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนน้อยมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ ประโยชน์ของวิชาภาษาศาสตร์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

รายการ	อาจารย์ผู้สอน		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๒	๓๕.๒๙	๖๖	๒๓.๓๒
๒. เป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อ	๒๔	๗๐.๕๘	๑๐๕	๓๗.๑๐
๓. มีความสามารถในการคิดค้นหาเหตุผล	๑๖	๔๗.๐๖	๔๗	๑๖.๖๑
๔. ทำให้เข้าใจลักษณะของภาษาไทยได้ดีขึ้น	๒๔	๗๐.๕๘	๑๖๓	๕๗.๖๐
๕. สามารถวิเคราะห์ภาษาไทยได้	๒๓	๖๗.๖๕	๑๑๘	๔๒.๐๕
๖. ทำให้ใช้ภาษาไทยถูกต้องคล่องแคล่วขึ้น	๑๐	๒๘.๘๑	๕๑	๑๘.๑๖
๗. ทำให้มีความสนใจใคร่เรียนรู้	๕	๑๔.๓๑	๕๓	๑๘.๗๓

เกี่ยวกับประโยชน์ของวิชาภาษาศาสตร์นั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๐.๕๘ มีความเห็นว่า การเรียนวิชาภาษาศาสตร์จะช่วยให้นักศึกษาที่มีความเข้าใจลักษณะของภาษาไทยได้ดีขึ้น และจะเป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อด้วย และนักศึกษาก็มีความคิดเห็นตรงกันคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๗.๖๐ มีความเห็นว่าทำให้เข้าใจลักษณะภาษาไทยได้ดีขึ้น รองลงมา ร้อยละ ๔๒.๐๕ ตอบว่า ทำให้สามารถวิเคราะห์ภาษาไทยได้ และร้อยละ ๓๗.๑๐ ตอบว่า เป็นพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อ

ตารางที่ ๑๗ ลักษณะเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

รายการ	อาจารย์ผู้สอน		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เนื้อหาสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรสภาการ ฝึกหัดครู พ.ศ. ๒๕๑๔	๑๓	๓๘.๒๘	๑๖๒	๕๗.๒๘
๒. เนื้อหาซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น	๗	๒๐.๕๕	๕๐	๑๕.๑๓
๓. เนื้อหาซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย	๐	๐	๒๐	๗.๐๗
๔. เนื้อหาเอื้ออำนวยนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	๑๒	๓๕.๒๘	๖๕	๒๑.๓๘
๕. เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	๑๐	๒๙.๕๑	๗๑	๒๕.๐๕
๖. เนื้อหาไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	๐	๐	๒๗	๘.๕๕
๗. อื่น ๆ (เนื้อหายากเกินไป)	๒	๕.๘๘	๑๐	๓.๕๓

ทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีความเห็นคล้าย ๆ กัน คือ อาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๘.๒๘ มีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาศาสตร์มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พ.ศ. ๒๕๑๔ รองลงมา ร้อยละ ๓๕.๒๘ เห็นว่าเนื้อหาวิชาเอื้ออำนวยนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และที่เห็นว่าเนื้อหายากเกินไปมี ร้อยละ ๕.๘๘ และนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๗.๒๘ ก็มีความเห็นว่าเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู เช่นเดียวกัน รองลงมา ร้อยละ ๒๕.๐๕ เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และที่เห็นว่าเนื้อหายากเกินไปมี ร้อยละ ๓.๕๓

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีสอนที่ใช้ในการสอน

รายการ	อาจารย์ผู้สอน		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ใช้วิธีบรรยายและบอกจุด	๒๔	๗๐.๕๘	๑๘๒	๖๗.๘๔
๒. ใช้วิธีสาธิตและให้นักศึกษาปฏิบัติ	๑๘	๕๕.๘๘	๓๓	๒๕.๘๐
๓. เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นบางครั้ง	๑	๒.๙๔	๐	๐
๔. แนะนำแนวทางให้นักศึกษาไปค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ด้วยตนเอง	๒๓	๖๗.๖๕	๘๑	๓๒.๑๖
๕. แจกเอกสารแล้วอธิบายขยายความ	๒๕	๗๓.๕๓	๗๐	๒๘.๗๓
๖. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและรวมกิจกรรม	๑๘	๕๒.๙๔	๖๒	๒๑.๘๑
๗. ใช้อุปกรณ์การสอน เช่น ฉายสไลด์ फिल्मสตริป หรือ ภาพยนตร์	๘	๒๓.๕๓	๑๖	๕.๖๕
๘. เสนอปัญหาแล้วให้นักศึกษาอภิปรายหรือโต้วาที หรือ ประชุมแก้ปัญหา	๘	๒๓.๕๓	๑๐	๓.๕๓
๙. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาไปค้นคว้า	๒๑	๖๑.๗๖	๖๕	๒๒.๘๗

อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๓.๕๓ ตอบว่าวิธีสอนที่ซึ่มากคือแจกเอกสาร
แล้วอธิบายขยายความ รองลงมา ร้อยละ ๗๐.๕๘ ตอบว่าใช้วิธีบรรยายและบอกจุด
แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๗.๘๔ ตอบว่า อาจารย์ใช้วิธีบรรยายและบอกจุด

ตารางที่ ๑๘ ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีสอนที่ใช้ในการสอน

รายการ	อาจารย์ผู้สอน		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ใช้วิธีบรรยายและบอกจุด	๒๔	๗๐.๕๘	๑๘๒	๖๗.๘๘
๒. ใช้วิธีสาธิตและให้นักศึกษาปฏิบัติ	๑๘	๕๕.๘๘	๗๓	๒๕.๘๐
๓. เชิญวิทยากรมาบรรยายเป็นบางครั้ง	๑	๒.๙๔	๐	๐
๔. แนะนำแนวทางให้นักศึกษาไปค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ด้วยตนเอง	๒๓	๖๗.๖๕	๘๑	๓๒.๑๖
๕. แจกเอกสารแล้วอธิบายขยายความ	๒๕	๗๓.๕๓	๗๐	๒๘.๗๓
๖. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรม	๑๘	๕๒.๙๔	๖๒	๒๑.๘๑
๗. ใช้อุปกรณ์การสอน เช่นฉายสไลด์ ฟิล์มสตริป หรือ ภาพยนตร์	๘	๒๓.๕๓	๑๖	๕.๖๕
๘. เสนอปัญหาแล้วให้นักศึกษาอภิปรายหรือโต้วาที หรือ ประชุมแก้ปัญหา	๘	๒๓.๕๓	๑๐	๓.๕๓
๙. กำหนดหัวข้อให้นักศึกษาไปค้นคว้า	๒๑	๖๑.๗๖	๖๕	๒๒.๘๗

อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๓.๕๓ ตอบว่าวิธีสอนที่ใช้มากที่สุดคือแจกเอกสาร
แล้วอธิบายขยายความ รองลงมา ร้อยละ ๗๐.๕๘ ตอบว่าใช้วิธีบรรยายและบอกจุด
แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๗.๘๘ ตอบว่า อาจารย์ใช้วิธีบรรยายและบอกจุด

ตารางที่ ๑๕ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่อาจารย์ผู้สอนเคยจัดในการสอนวิชาภาษาศาสตร์

รายการ	อาจารย์ผู้สอน		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑. จัดปฐกถา โต้เวที อภิปราย หรือประชุมแก้ปัญหา	๘	๒๓.๕๓	๖๕	๒๔.๓๘
๒. นายสไลด์ หรือ फिल्मสตริป	๘	๒๓.๕๓	๒๑	๗.๕๒
๓. เชิญวิทยากรมาบรรยาย	๘	๑๑.๗๖	๕	๑.๗๗
๔. จัดนิทรรศการ จัดป้ายนิเทศ ประกอบการเรียน	๖	๑๗.๖๕	๔๑	๑๔.๔๘
๕. อื่น ๆ (ไม่เคยจัดกิจกรรมเลย)	๐	๐	๑๑๘	๔๒.๐๕

เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนร้อยละ ๒๓.๕๓ ตอบว่า กิจกรรมที่เคยจัดคือจัดปฐกถา โต้เวที อภิปราย ประชุมแก้ปัญหา นายสไลด์ และ फिल्मสตริป ส่วนกิจกรรมที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดร้อยละ ๑.๗๖ คือ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย

ส่วนนักศึกษาจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๒.๐๕ ตอบว่า อาจารย์ไม่เคยจัดกิจกรรมเลย รองลงมาคือร้อยละ ๒๔.๓๘ ตอบว่า กิจกรรมที่อาจารย์เคยจัดคือ จัดปฐกถา โต้เวที อภิปราย หรือประชุมแก้ปัญหา และกิจกรรมที่นักศึกษาตอบน้อยที่สุดถึงร้อยละ ๑.๗๗ คือ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย

๒.๒ ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เบื้องต้นสำหรับครู แสดงไว้ใน
ตารางที่ ๒๑ - ๓๕ ดังนี้

ตารางที่ ๒๐ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ผู้สอน ตามความเห็น
ของหัวหน้าภาควิชา

ปัญหาคานอาจารย์ผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. มีความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์เพียงเล็กน้อย	๓	๑๖.๖๗
๒. ไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการสอน	๑๒	๖๖.๖๗
๓. ไม่ทราบเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของนักศึกษา	๑	๕.๕๖
๔. ไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะ	๑๕	๘๓.๓๓
๕. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร จึงขาดกำลังใจ	๓	๑๖.๖๗
๖. ไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะต้องทำงานอื่น	๒	๑๑.๑๑
๗. ไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์ในการสอนภาษาศาสตร์	๓	๑๖.๖๗
๘. ไม่เห็นความสำคัญของการสอนวิชาภาษาศาสตร์	๑	๕.๕๖
๙. ขาดประสบการณ์และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน	๕	๒๗.๗๘
๑๐. ผู้สอนไม่ทราบรายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	๒	๑๑.๑๑
๑๑. ผู้สอนไม่สามารถออกเสียงบางเสียงให้นักศึกษาฟังได้	๕	๒๗.๗๘

จากตารางนี้ หัวหน้าภาคส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๓.๓๓ แสดงความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
ตัวอาจารย์ผู้สอนว่า ปัญหาที่สำคัญก็คือ อาจารย์ผู้สอนไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นอาจารย์สอน
วิชาภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะ รองลงมาร้อยละ ๖๖.๖๗ มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนไม่มี
โอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการสอน

ตารางที่ ๒๑ ปัญหาการสอนภาษาศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ตามความเห็น
ของหัวหน้าภาควิชา

ปัญหาคำถามเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
๑. เนื้อหาบางตอนยากเกินความสามารถของนักศึกษา	๔	๕๐.๐๐
๒. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	๒	๑๑.๑๑
๓. เนื้อหาไกลตัวนักศึกษาเกินไปจึงไม่มาสนใจ	๕	๒๗.๗๘
๔. เนื้อหามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน	๕	๒๗.๗๘
๕. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	๓	๑๖.๖๗
๖. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่น	๒	๑๑.๑๑
๗. ซาคำว่าที่ให้ความแจ่มแจ้งในบางหัวข้อ	๑๐	๕๕.๕๖
๘. แนวทางการสอนของกรมไม่ตรงกับเนื้อหาในหลักสูตร	๒	๑๑.๑๑
๙. ซาคำมือและโครงการสอนที่ค	๑๐	๕๕.๕๖

เกี่ยวกับปัญหาคำถามเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรนั้น หัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๕.๕๖
มีความเห็นว่าซาคำว่าที่ให้ความแจ่มแจ้งในบางหัวข้อ และ ซาคำมือและโครงการสอนที่ค
รองลงมาร้อยละ ๕๐.๐๐ เห็นว่า เนื้อหาบางตอนยากเกินความสามารถของผู้เรียน

ตารางที่ ๒๒ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับ วิธีสอน การจัดกิจกรรม และอุปกรณ์ ตามความคิดเห็นของหัวหน้าภาควิชา

ปัญหาคำถามวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายและบอกจุด	๑๒	๖๖.๖๗
๒. ไม่เคยปรึกษาคำถามระหว่างผู้สอนด้วยกัน	๑	๕.๕๖
๓. ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	๑	๕.๕๖
๔. ผู้สอนไม่ใช้อุปกรณ์การสอน	๓	๑๖.๖๗
๕. ผู้สอนไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	๒	๑๑.๑๑
๖. ผู้สอนใช้คำรามหนึ่ง เล่มใดเพียงเล่มเดียว	๒	๑๑.๑๑
๗. ผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้	๕	๒๗.๗๘
๘. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ	๑๑	๖๑.๑๑
๙. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน	๑๒	๖๖.๖๗
๑๐. ผู้บริหารไม่สนใจ และไม่สนับสนุนให้จัดกิจกรรม	๑	๕.๕๖

ปัญหาคำถามวิธีสอน กิจกรรมและอุปกรณ์นั้น หัวหน้าภาควิชาส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๖.๖๗ มีความเห็นว่า ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายและบอกจุดเท่านั้น นอกจากนั้นยังขาดตำรา และวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอีกด้วย หัวหน้าภาควิชา ร้อยละ ๖๑.๑๑ ตอบว่ามีปัญหา เกี่ยวกับการ ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ

ตารางที่ ๒๓ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ เกี่ยวกับการวัดผล ตามความเห็นของหัวหน้าภาค

ปัญหาด้านการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
๑. ผู้สอนขาดทักษะในการวัดผลวิชาภาษาศาสตร์	๔	๒๒.๒๒
๒. ไม่มีโอกาสวัดผลทันทีภายหลังสอน	๔	๒๒.๒๒
๓. ให้คะแนนทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ	๖	๓๓.๓๓
๔. วัดผลไม่ได้ครอบคลุมเนื้อหา	๔	๒๒.๒๒
๕. การวัดผลยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่	๕	๒๗.๗๘
๖. ฝ่ายวิชาการควบคุมการวัดผลมากเกินไป	๑	๕.๕๖

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลนั้น หัวหน้าภาคร้อยละ ๓๓.๓๓ ตอบว่าให้คะแนนทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ร้อยละ ๒๗.๗๘ ตอบว่าการวัดผลยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่ และร้อยละ ๒๒.๒๒ ตอบว่า ผู้สอนขาดทักษะในการวัดผลวิชาภาษาศาสตร์ วัดผลได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหา และไม่มีโอกาสวัดผลทันทีภายหลังสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ในคานที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ตามความเห็น
ของหัวหน้าภาควิชา

ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาศาสตร์	๕	๕๐.๐๐
๒. ผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาศาสตร์	๓	๑๖.๖๗
๓. ผู้เรียนปฏิบัติไม่ไ้ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนต้องการ	๖	๓๓.๓๓
๔. ผู้เรียนขาดนิสัยในการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง	๑๖	๘๘.๘๘
๕. ผู้เรียนมักยืมตำราเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลัก	๕	๒๗.๗๘
๖. ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ดี	๕	๕๐.๐๐
๗. ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทั่วไปอ่อน	๗	๓๘.๘๘
๘. ผู้เรียนมีความเคยชินกับระบบไวยากรณ์แนวเก่า	๑๑	๖๑.๑๑
๙. ผู้เรียนขาดเหตุผลตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์	๔	๒๒.๒๒

จากตารางที่ ๒๔ นี้ หัวหน้าภาคส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๘.๘๘ มีความเห็นว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนคือ ผู้เรียนขาดนิสัยในการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง รองลงมา ร้อยละ ๖๑.๑๑ มีความเห็นว่า ผู้เรียนมีความเคยชินกับระบบไวยากรณ์แนวเก่า และ ร้อยละ ๕๐.๐๐ มีความเห็นว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ดี และมีทัศนคติที่ไม่ดี ต่อวิชาภาษาศาสตร์

ตารางที่ ๒๕ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผู้สอน

ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนเอง	จำนวน	ร้อยละ
๑. มีความรู้วิชาภาษาศาสตร์เพียงเล็กน้อย	๔	๒๖.๔๓
๒. ไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอน	๒๑	๖๑.๓๖
๓. ไม่ทราบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของนักศึกษา	๔	๑๑.๓๖
๔. ไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะ	๒๓	๖๓.๖๕
๕. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร จึงขาดกำลังใจ	๒	๕.๘๘
๖. ไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องทำงานอื่น	๓	๘.๘๒
๗. ไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาภาษาศาสตร์	๔	๑๑.๓๖
๘. ขาดประสบการณ์ และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน	๔	๒๖.๔๓
๙. ไม่สามารถออกเสียงบางเสียงใหญ่เรียนฟังได้	๑๐	๒๘.๘๑

จากตารางที่ ๒๕ ผู้สอนกล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวกับตนเอง คือ ผู้สอนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๓.๖๕ ตอบว่า ตนไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาศาสตร์ โดยเฉพาะ รองลงมาผู้สอนร้อยละ ๖๑.๓๖ ตอบว่า ตนไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอน และผู้สอนร้อยละ ๒๘.๘๑ ไม่สามารถออกเสียงบางเสียงใหญ่เรียนฟังได้ นอกจากนี้ ยังมีผู้สอนร้อยละ ๒๖.๔๓ ตอบว่า ตนมีความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์เพียงเล็กน้อย และขาดประสบการณ์ และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอน

ตารางที่ ๒๒ ปัญหาการเรียนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาการเรียนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
๑. เนื้อหาบางตอนยากเกินความสามารถของผู้เรียน	๒๐	๕๘.๘๒
๒. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	๑๓	๓๘.๒๔
๓. เนื้อหาไกลตัวผู้เรียนมากเกินไปจึงไม่น่าสนใจ	๖	๑๗.๖๕
๔. เนื้อหามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน	๑๔	๔๑.๑๘
๕. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	๑	๒.๙๔
๖. เนื้อหาในหลักสูตรซ้ำกับวิชาอื่น	๑๑	๓๒.๓๕
๗. ขาดตำราที่ให้ความแจ่มแจ้งในบางหัวข้อ	๒๔	๗๐.๕๙
๘. ประมวลการสอนของกรมไม่ตรงตามหลักสูตร	๒	๕.๘๘
๙. ขาดคู่มือและโครงการสอนที่ดี	๒๑	๖๑.๗๖

เกี่ยวกับปัญหาการเรียนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรนั้น ผู้สอนส่วนมากร้อยละ ๗๐.๕๙ ตอบว่า ขาดตำราที่ให้ความแจ่มแจ้งในบางหัวข้อ รองลงมาร้อยละ ๖๑.๗๖ ตอบว่า ขาดคู่มือและโครงการสอนที่ดี และร้อยละ ๕๘.๘๒ ตอบว่า เนื้อหาบางตอนยากเกินความสามารถของผู้เรียน นอกนั้นผู้สอนร้อยละ ๔๑.๑๘ ยังมีความเห็นว่าเนื้อหามากเกินไปทำให้สอนไม่ทันด้วย

ตารางที่ ๒๔ ปัญหาค่านการวัดผล ตามความเห็นของอาจารย์สอน

ปัญหาค่านการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
๑. ขาดทักษะในการวัดผลวิชาภาษาสาศตร	๑๓	๓๘.๒๔
๒. ไม่มีโอกาสวัดผลทันทีภายหลังสอน	๑๑	๓๒.๓๕
๓. ให้คะแนนทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ	๑๑	๓๒.๓๕
๔. วัดผลได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหา	๖	๑๗.๖๕
๕. การวัดยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่	๑๔	๔๑.๑๘
๖. ฝ่ายวิชาการควบคุมการวัดผลมากเกินไป	๑	๒.๙๔

เกี่ยวกับปัญหาค่านการวัดผล อาจารย์สอนส่วนมากร้อยละ ๔๑.๑๘ เห็นว่าการวัดผล ยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาร้อยละ ๓๘.๒๔ ตอบว่า คนขาดทักษะในการวัดผล วิชาภาษาสาศตร และร้อยละ ๓๒.๓๕ มีปัญหาเรื่องการให้คะแนนทฤษฎีมากกว่าคะแนนภาคปฏิบัติ และไม่มีโอกาสวัดผลทันทีภายหลังสอน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาศาสตร์	๕	๒๖.๕๗
๒. ผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาศาสตร์	๑๔	๕๑.๑๘
๓. ผู้เรียนปฏิบัติไม่ไปตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนต้องการ	๑๑	๓๒.๓๕
๔. ผู้เรียนขาดนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	๒๑	๖๑.๗๖
๕. ผู้เรียนมักยึดตำราเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลัก	๑๑	๓๒.๓๕
๖. ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ดี	๑๓	๓๘.๒๔
๗. ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ทั่วไปอ่อน	๑๒	๓๕.๒๙
๘. ผู้เรียนมีความเคยชินกับระบบไวยากรณ์แนวเก่า	๒๖	๗๖.๕๗
๙. ผู้เรียนขาดเหตุผลตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์	๑๒	๓๕.๒๙

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๖.๕๗ ตอบว่า ผู้เรียนมีความเคยชินกับระบบไวยากรณ์แนวเก่า รองลงมา ร้อยละ ๖๑.๗๖ ตอบว่า ผู้เรียน ขาดนิสัยในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้สอนร้อยละ ๕๑.๑๘ ยังมีความเห็นว่า ผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาศาสตร์

ตารางที่ ๓๐ ปัญหาการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอน ตามความเห็น
ของนักศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนค่อนข้างน้อย	๒	๐.๑๗
๒. อาจารย์ไม่ทราบปัญหาของผู้เรียน	๘๗	๓๐.๓๔
๓. วิธีสอนของอาจารย์น่าเบื่อหน่าย	๘๗	๓๐.๓๔
๔. อาจารย์ไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะมีงานอื่น	๗๔	๒๖.๑๕
๕. อาจารย์ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน	๑๘๒	๖๔.๓๑
๖. อาจารย์ไม่ส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	๘	๒.๘๓
๗. อาจารย์ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมให้ผู้เรียนเข้าใจได้ อย่างแจ่มแจ้ง	๒๔	๘.๕๘
๘. อาจารย์ไม่มีอารมณ์ขัน	๕๕	๒๐.๘๕
๙. อาจารย์เสนอบทเรียนไม่เป็นระเบียบ	๑๔	๕.๑๕

ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอนนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๔.๓๑ มีความเห็นว่า
อาจารย์ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน รองลงมาร้อยละ ๓๐.๓๔ มีความเห็นว่า วิธีสอนของอาจารย์
น่าเบื่อหน่าย และอาจารย์ไม่ทราบปัญหาของผู้เรียน

ตารางที่ ๓๑ ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ตามความเห็นของนักศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
๑. ปัญหาบางตอนยากเกินความสามารถของผู้เรียน	๑๒๔	๔๓.๘๒
๒. เนื้อหาไกลตัวผู้เรียนเกินไปและไม่น่าสนใจ	๕๗	๓๔.๒๘
๓. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	๗๕	๒๖.๕๐
๔. เนื้อหามากเกินไปทำให้เรียนไม่ทัน	๑๐๓	๓๖.๕๐
๕. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	๘๕	๓๐.๐๘
๖. เนื้อหาน่าเบื่อหน่าย	๕๑	๓๒.๑๖

จากตารางที่ ๓๑ นี้จะเห็นว่า นักศึกษาส่วนมากร้อยละ ๔๓.๘๒ ตอบว่าเนื้อหาบางตอนยากเกินความสามารถของผู้เรียน รองลงมา ร้อยละ ๓๖.๕๐ ตอบว่า เนื้อหามากเกินไป ทำให้เรียนไม่ทัน และมีส่วนน้อยร้อยละ ๒๖.๕๐ ที่เห็นว่า เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์ ตามความเห็นของนักศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
๑. อาจารย์ไม่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบในการสอน	๑๕๓	๕๔.๐๖
๒. อาจารย์อธิบายเนื้อหาวิชาได้ไม่แจ่มแจ้ง	๒๗	๙.๕๔
๓. อาจารย์ไม่แจกเอกสารประกอบการสอน	๓๓	๒๕.๘๐
๔. อาจารย์ไม่สามารถคิดหากิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้	๑๐๔	๓๖.๗๕
๕. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน	๑๖๕	๕๕.๑๒

เกี่ยวกับปัญหาเรื่องวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์นั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ ๕๕.๑๒ มีความเห็นว่า ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน รองลงมา ร้อยละ ๕๔.๐๖ มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนไม่ใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบในการเรียนการสอน และร้อยละ ๓๖.๗๕ มีความเห็นว่า อาจารย์ไม่สามารถคิดหากิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
๑. อาจารย์ผู้สอนขาดทักษะในการวัดผลวิชาภาษาศาสตร์	๑๖	๕.๖๕
๒. ใ้ห้คะแนนทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ	๑๐๖	๓๗.๔๖
๓. ไม่มีโอกาสได้รับการวัดผลทันทีภายหลังเรียน	๑๑๗	๔๑.๓๔
๔. วัดผลไม่ครอบคลุมเนื้อหา	๔๔	๑๕.๓๑
๕. การวัดผลยังเน้นเรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่	๑๓๕	๔๗.๗๐

จากตารางที่ ๓๓ แสดงถึงปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล ตามความเห็น
 ของนักศึกษาว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๗.๗๐ มีความเห็นว่า การวัดผลยังเน้น
 เรื่องความจำเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา ร้อยละ ๔๑.๓๔ มีความเห็นว่า ตนไม่มีโอกาสได้รับ
 การวัดผลทันทีภายหลังที่ได้เรียน และร้อยละ ๓๗.๔๖ มีความเห็นว่าปัญหาในการวัดผล
 อยู่ที่การให้คะแนนทฤษฎีมากกว่าคะแนนภาคปฏิบัติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาการสอนวิชาภาษาศาสตร์ ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน

ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการ เรียนวิชาภาษาศาสตร์	๔๑	๑๔.๔๔
๒. ปฏิบัติไม่ได้ตามที่อาจารย์ต้องการ	๒๒	๒๓.๓๒
๓. ไม่ชอบคนหาความรู้อยู่คนเดียว	๒๐	๒๑.๒๐
๔. ไม่ค่อยมีเวลาคนความมากนัก เพราะต้องทำงานวิชาอื่น ๆ	๑๘๑	๒๓.๘๖
๕. ไม่ชอบศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้มากในวิชานี้	๑๑๒	๓๘.๕๘
๖. มีความเชื่อว่าตำราเล่มใดเล่มหนึ่งถูกต้องที่สุด	๑๓	๔.๕๘

จากตารางที่ ๓๔ นี้ แสดงถึงปัญหาในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนดังนี้
 ผู้เรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๓.๘๖ ตอบว่า ตนมีปัญหาในการ เรียนวิชานี้ เพราะต้องทำรายงาน
 ของวิชาอื่น ๆ ควบ จึงไม่ค่อยมีเวลาคนความเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์มากนัก
 และร้อยละ ๓๘.๕๘ ตอบว่า ตนเองมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่ชอบศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้มาก
 ในวิชานี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อปรับปรุงการสอน
วิชาภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๓๕ - ๔๑ ดังนี้

ตารางที่ ๓๕ ความต้องการของหัวหน้าภาควิชาในอันที่จะให้ผู้บังคับบัญชานับสนุนการสอน
เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อันดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ	๑๓	๗๒.๒๒
๒.	ควรเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้ไปร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชา ภาษาศาสตร์ ให้มากที่สุด	๖	๓๓.๓๓
๓.	ควรจัดหาตำราและอุปกรณ์การสอนมาบริการแก่อาจารย์ผู้สอน ให้มากที่สุด	๕	๒๗.๗๘
๔.	ควรจัดให้อาจารย์ได้ไปศึกษาวิชาภาษาศาสตร์เป็นการเพิ่มเติมโดย ไปเรียนเป็นรายวิชาหรือเป็นภาคการศึกษาตามสถาบันการสอนภาษา	๔	๒๒.๒๒
๕.	ควรสนับสนุนทางการเงิน เช่น ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงแก่อาจารย์ ผู้มีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านนี้	๓	๑๖.๖๗
๖.	ควรรีให้มีการสนับสนุนค่านายหน้าในการจัดหาอุปกรณ์การสอน	๒	๑๑.๑๑
๗.	ควรเห็นความสำคัญสนับสนุนและส่งเสริมวิชาภาษาศาสตร์ให้มาก กว่าที่เป็นอยู่	๑	๕.๕๖

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นได้ว่า สิ่งที่หัวหน้าภาควิชาต้องการให้ผู้บังคับบัญชานับสนุนเป็น
อันดับ ๑ คือ ห้องปฏิบัติการทางภาษา อันดับ ๒ คือ การเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้ไปร่วมอบรม
สัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ให้มากที่สุด และอันดับ ๓ คือ ควรจัดหาตำราและอุปกรณ์
การสอนมาบริการแก่อาจารย์

ตารางที่ ๓๖ ความต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ของหัวหน้าภาควิชา
ในอันที่จะปรับปรุงการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อันดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนใหม่ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ ทั้งทางด้านเนื้อหาวิชาและวิธีสอน	๑๒	๖๖.๖๗
๒.	จัดทำโครงการแนะแนวการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน	๕	๒๗.๗๘
๓.	จัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนทั่วประเทศอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น	๔	๒๒.๒๒
๔.	จัดอบรมความรู้ใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวทางวิชา ภาษาศาสตร์ แก่อาจารย์ผู้สอนเสมอ	๓	๑๖.๖๗
๕.	จัดพิมพ์ตำราและคู่มือครูที่เหมาะสมกับพื้นฐานของนักศึกษา	๓	๑๖.๖๗
๖.	จัดหางบประมาณสำหรับผู้เข้ารับการอบรม	๑	๕.๕๖
๗.	จัดตั้งศูนย์กลางการติดต่อเกี่ยวกับการให้ข่าวสารทางวิชา ภาษาศาสตร์ ตลอดจนการให้บริการด้านการส่งขอหนังสือเกี่ยวกับวิชานี้	๑	๕.๕๖

เกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ หัวหน้าภาควิชาต้องการให้ ศึกษานิเทศก์จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนใหม่ความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ ทั้งด้านเนื้อหาวิชา และวิธีสอน เป็นอันดับที่ ๑ อันดับที่ ๒ คือ ต้องการให้ศึกษานิเทศก์จัดทำโครงการแนะแนวการ สอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และต้องการให้ศึกษานิเทศก์จัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนทั่วประเทศ อย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น เป็นอันดับที่ ๓

ตารางที่ ๓๗ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาศาสตร์ของหัวหน้าภาควิชา

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการสอน	N	จำนวน	ร้อยละ
๑. ควรมีการจัดทำคู่มือครูและโครงการสอนร่วมกัน	๘	๒	๒๕.๐๐
๒. จัดทำหรือขอหาอุปกรณ์การสอนไว้ใช้	๘	๒	๒๕.๐๐
๓. ปรับปรุงหลักสูตรให้เนื้อหาวิชาและเวลาเหมาะสมกัน	๘	๒	๒๕.๐๐
๔. จัดทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาศาสตร์	๘	๑	๑๒.๕๐
๕. รวบรวมตำราเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ไว้สำหรับภาควิชาภาษาไทยโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้สอนและผู้สนใจได้ทำการค้นคว้าได้โดยสะดวก	๘	๑	๑๒.๕๐
๖. ประชุมปรึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ประสบระหว่างผู้สอนด้วยกัน	๘	๑	๑๒.๕๐
๗. จัดทำเอกสารประกอบการเรียนเพื่อลดเวลาในการบรรยายทฤษฎี	๘	๑	๑๒.๕๐
๘. ควรจัดให้นักศึกษาได้รับความรู้พื้นฐานก่อนเรียนวิชานี้	๘	๑	๑๒.๕๐
๙. หองสมุดต้องมีตำราเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์อย่างเพียงพอ	๘	๑	๑๒.๕๐

ข้อเสนอแนะที่มีผู้เสนอมากกว่าอื่น คือ ควรมีการจัดทำคู่มือครูและโครงการสอนร่วมกัน จัดทำหรือขอหาอุปกรณ์ไว้ใช้ และ ปรับปรุงหลักสูตรให้เนื้อหาเหมาะสมกับเวลา

ตารางที่ ๓๘ ความต้องการของอาจารย์ผู้สอน ในอันที่จะให้ศูนย์ฯสนับสนุนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อันดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรมีงบประมาณเกี่ยวกับห้องปฏิบัติการทางภาษา และจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ เช่นเกี่ยวกับของภาษาอังกฤษ	๑๔	๔๑.๑๘
๒.	จัดหาอุปกรณ์การสอนและตำราต่าง ๆ ให้อาจารย์ใช้ประกอบการสอนอย่างเพียงพอ	๑๒	๓๕.๒๙
๓.	ควรอนุญาตและส่งอาจารย์ไปประชุมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์ให้มากที่สุด	๕	๑๔.๓๑
๔.	ควรจัดงบประมาณเกี่ยวกับการซื้อตำราและวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอ	๔	๑๑.๓๖
๕.	ต้องการให้ศูนย์ฯเห็นคุณค่าของวิชาภาษาศาสตร์ และให้การสนับสนุน	๒	๕.๘๘
๖.	ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางภาษาศาสตร์	๑	๒.๘๔
๗.	ห้องเรียนควรหางไกลเสียรบกวน	๑	๒.๘๔

สิ่งที่อาจารย์ผู้สอนต้องการให้ศูนย์ฯสนับสนุนเป็นอันดับหนึ่ง คือ ห้องปฏิบัติการทางภาษา อันดับสองได้แก่ ตำราและอุปกรณ์การสอน และอันดับสาม คือ การอนุญาตให้ไปสัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาศาสตร์

ตารางที่ ๗ ความต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ ของอาจารย์ผู้สอน
ในการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อันดับที่	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
๑.	จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาศาสตร์ ในด้านเนื้อหา และวิธีสอน	๒๔	๘๒.๓๕
๒.	ผลิตวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนเช่น สไลด์ ฟิล์มสตริป แผนภูมิ เทป ฯ	๑๐	๒๙.๕๑
๓.	ผลิตเอกสาร และตำราพื้นฐานใหม่ ๆ	๗	๒๐.๕๕
๔.	ควรมีตำราวิชาภาษาศาสตร์สำหรับนักศึกษาฝึกหัดครูโดยเฉพาะ	๖	๑๗.๖๕
๕.	ผลิตคู่มือการสอนที่มีรายละเอียดของเนื้อหาด้วย	๓	๘.๘๒
๖.	แนะนำเนื้อหาที่เป็นปัญหาที่ตำราบางเล่มขัดแย้งกัน	๓	๘.๘๒
๗.	ศึกษานิเทศก์ควรออกนิเทศให้ทั่วและสม่ำเสมอ	๒	๕.๘๘
๘.	จัดทำโครงการพัฒนาการสอนวิชาฯ โดยทำร่วมกันทุกวิทยาลัยครู	๑	๒.๙๕
๙.	แปลตำราต่างประเทศออกเผยแพร	๑	๒.๙๕

เกี่ยวกับความต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์นั้น ผู้สอนต้องการให้จัด
อบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือต้องการให้ผลิตอุปกรณ์การสอน
และอันดับสามคือ ต้องการให้ผลิตเอกสารและตำราพื้นฐานใหม่ ๆ

ตารางที่ ๔๐ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการสอน	N	จำนวน	ร้อยละ
๑. ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ	๒๕	๓	๒๘.๐๐
๒. ควรมีอุปกรณ์การสอนที่ครบครัน	๒๕	๓	๒๘.๐๐
๓. จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเสมอ ๆ	๒๕	๕	๒๐.๐๐
๔. จัดกิจกรรมฝึกทักษะในการฟังและออกเสียงบ่อย ๆ	๒๕	๕	๒๐.๐๐
๕. ควรแก้ไขหลักสูตร เพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	๒๕	๔	๑๖.๐๐
๖. ผู้สอนควรร่วมปรึกษารื้อก่อนเพื่อให้สอนแนวเดียวกัน	๒๕	๒	๘.๐๐
๗. กำหนดและจัดสอบย่อยหลาย ๆ ครั้ง	๒๕	๑	๔.๐๐
๘. เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างการศึกษาภาษา ระบบเก่า กับการศึกษาภาษาตามวิธีทางวิทยาศาสตร์	๒๕	๑	๔.๐๐
๙. ควรให้ผู้เรียนได้อภิปรายมาก ๆ	๒๕	๑	๔.๐๐

จากตารางที่ ๔๐ นี้ จะเห็นว่าข้อเสนอแนะที่มีเสนอมากกว่าข้ออื่น ๆ คือ ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ และควรมีอุปกรณ์การสอนที่ครบครัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘๑ ข้อเสนอแนะของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์

อันดับที่	รายการ	N	จำนวน	ร้อยละ
๑.	ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนให้มาก	๑๙๒	๑๐๒	๕๓.๑๒
๒.	ควรจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนให้มาก	๑๙๒	๕๓	๒๗.๖๐
๓.	ผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนเป็นพิเศษเพื่อให้สอน ได้สนุกสนานน่าเรียน	๑๙๒	๘๖	๒๓.๘๖
๔.	อาจารย์ผู้สอนควรมีอารมณ์ขันและเป็นกันเองกับผู้เรียน ในการสอนให้มาก	๑๙๒	๑๗	๘.๘๕
๕.	ควรผลิตตำราวิชาภาษาศาสตร์ตรงกับหลักสูตรให้มาก ๆ	๑๙๒	๑๗	๘.๘๕
๕.	ควรเน้นค่านิยมปฏิบัติเป็นสำคัญ	๑๙๒	๑๗	๘.๘๕
๕.	ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะและปฏิบัติจริงบ่อย ๆ	๑๙๒	๑๕	๗.๘๑
๖.	เนื้อหาที่เรียนไม่ควรจะมากเกินไปควรตัดให้สั้นลง	๑๙๒	๑๓	๖.๗๗
๗.	การวัดผลไม่ควรเน้นความจำมากเกินไป	๑๙๒	๑๐	๕.๒๑
๘.	ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายบาง	๑๙๒	๙	๔.๖๘
๘.	เนื่องจากเนื้อหาค่อนข้างยาก อาจารย์ควรอธิบาย ให้นักศึกษาเข้าใจง่าย ๆ และแจ่มแจ้ง	๑๙๒	๘	๔.๑๗
๘.	ควรปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาให้มากกว่าเดิม	๑๙๒	๘	๔.๑๗
๘.	ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ในการเรียน วิชานี้ให้มาก	๑๙๒	๘	๔.๑๗
๘.	ภาควิชาควรมีหนังสือภาษาศาสตร์ไว้มาก ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ค้นคว้า	๑๙๒	๘	๔.๑๗

ตารางที่ ๘๑ ข้อเสนอแนะของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ (ต่อ)

อันดับที่	รายการ	N	จำนวน	ร้อยละ
๑๐.	ควรวัดผลบ่อย ๆ	๑๘๒	๕	๒.๖๐
๑๐.	อาจารย์ไม่ควรใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษมากเกินไป	๑๘๒	๕	๒.๖๐
๑๐.	ในการสอนผู้สอนควรคำนึงถึงคำประโยคที่จะนำไปใช้ให้มาก	๑๘๒	๕	๒.๖๐
๑๐.	ผู้สอนควรเตรียมการสอนอย่างถี่ถ้วน	๑๘๒	๕	๒.๖๐
๑๑.	ควรเลือกอาจารย์ที่มีทักษะในการสอนวิชานี้มาสอน	๑๘๒	๔	๒.๐๘
๑๒.	ควรเน้นเนื้อหาตอนที่สำคัญ หรือตอนที่ยากให้มาก ๆ และให้ทำงานเพิ่มเติมในหัวข้อนั้น	๑๘๒	๓	๑.๖๕
๑๒.	ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มาก	๑๘๒	๓	๑.๖๕
๑๒.	อาจารย์ผู้สอนควรวางตัวให้เหมาะสมและน่าเคารพ	๑๘๒	๓	๑.๖๕
๑๓.	ขณะที่สอนควรซักถามเพื่อวัดความเข้าใจบ้าง	๑๘๒	๒	๑.๐๘
๑๓.	ผู้สอนควรเสนอบทเรียนให้เป็นระเบียบ อย่าย่ำสับสน	๑๘๒	๒	๑.๐๘
๑๓.	ควรอบรมอาจารย์ให้มีความรู้ทางวิชาภาษาศาสตร์เพิ่มขึ้น	๑๘๒	๒	๑.๐๘
๑๓.	อาจารย์ควรจัดทำเอกสารประกอบการเรียน	๑๘๒	๒	๑.๐๘
๑๓.	ผู้สอนควรศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนให้มาก	๑๘๒	๒	๑.๐๘
๑๓.	ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยเฉพาะ	๑๘๒	๒	๑.๐๘

ตารางที่ ๔๑ ข้อเสนอแนะของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาศาสตร์ (ต่อ)

อันดับที่	รายการ	N	จำนวน	ร้อยละ
๑๔.	ควรวัดผลให้ครอบคลุมเนื้อหา	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	ควรชี้แจงความแตกต่างระหว่างหลักภาษากับภาษาศาสตร์ให้นักศึกษาเข้าใจแจ่มแจ้ง	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	ควรออกวารสารทางภาษาศาสตร์เพื่อช่วยเสริมความรู้ในห้องเรียน	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากกว่าเดิม	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	การใหญ่เรียนภาคปฏิบัติรายท่อนั้น ผู้สอนควรสรุปใหญ่เรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	ควรจัดนิทรรศการประกอบการเรียนวิชานี้บ้าง	๑๕๒	๑	๐.๕๒
๑๔.	ควรสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ	๑๕๒	๑	๐.๕๒

จากตารางที่ ๔๑ จะเห็นว่า ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาเสนอมากเป็นอันดับที่หนึ่ง คือ อาจารย์ผู้สอนควรใช้อุปกรณ์การสอนให้มาก ที่มีผู้เสนอรองลงมาเป็นอันดับที่สอง ได้แก่ ควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนให้มาก อันดับที่สาม ได้แก่อุสสอนควรใช้เทคนิคการสอนเป็นพิเศษ เพื่อให้สอนได้สนุกสนานน่าเรียน